

lokalhistorie

Dans på lokalet i femtiåra

Ofte var det matservering og allsang før orkesteret Arne & Arne satte fart i gjestene. Bildet er fra ungdomslokalet på Fevang for snart 50 år siden.

Første gangen jeg og ei venninne skulle på folkfest på kodalokalet «Vonheim» syklet vi. Det var langt.

Vi hadde på oss sorte bukser og fine sorte kofter, med rundstrikket mønster øverst. Vi syntes selv at vi var fine. Vi var 16 år den gangen. Vi fikk smaken på disse dansefestene, det var artig der. Vi dro gjerne til Sandefjord først. Der traff vi guttene fra Haukerød. De var utrolig greie mot oss, så vi kjørte med dem til lokalet. Før vi dro dit, var vi med guttene på «Kongen» (Hotell Kong Karl). Det var så intimt og koselig der. «Kongen» var et fint sted.

Første gangen jeg ble bydd opp på dans, glemmer jeg aldri. Jeg var så «kry». Noen ganger liksom svedde vi over gulvet, men vi var nok ikke like heldige hver gang. Jentene skulle jo ikke føre som det het, men jeg tror at jeg var en av dem. Konvallparfymen sveiv rundt i lokalet, den var mye brukt. Det luktet godt av guttene også, for de brukte «Floyd» etterbarberingsvann. Det var ei jente der, som sa at hun brukte Floyd under «ærmæne», for det luktet så jordelig godt. Hun hadde kodal-dialekt.

Det var jo noe som het veggpryd og det var jo ikke så koselig. Jeg fikk prøve det jeg også, enda det var jo så fin musikk. Orkesteret som var der het ofte Excelsior Band, eller Einar og Einar. Da

Det skulle være liv og moro på lokalet! Vårfesten var ofte også en hyllest til de hjemkomne hvalfangere. Her er to av dem med skalk som omkranser festens oppstasende men godt gjenkjennelige "Misser". Fra venstre: Magnar Fevang, Wilhelm Nilsen, Herman Gjelstad, Per Odden og Egil Fimland.

måtte vi dit. Det var nok en og annen slåsskamp også, det gikk på tørre nevene løs. Det var særlig en som hisset seg opp, han sloss bestandig. Det kunne vi gjerne unnvært. Jeg elsket kodalokalet, vi var så hjemme der, det var stedet for meg. Når melodien var slutt, bukket guttene og vi neiet. Det var litt stil den gangen. Og skulle en bli bedt om neste dans også, da var vi veldig krye. Det betydde mye om han var «kjekk» som vi kalte det.

Så kom dansen som vi kalte Twist; «Come on let's twist again». Da var det fart på gulvet. Jentene hadde rundklippede taftskjørt på seg, et bredt strikkbelte i livet danset og vi danset ofte sammen.

Vi hadde gjerne også noe vi kalte for ballerinaske. Under skjørtet hadde vi stive underskjørt. Det gikk så det kokte i lokalet! Guttene gikk bakover og helt ned til gulvet, og twistet seg opp igjen. Helt fantastisk.

Han som ble mannen min var en racer til å danse. Han twistet og danset tango med jentene. Da det var tango lå han og jenta langflate etter gulvet. Vi sloss nesten om å få en dans med han. Stemningen sto i taket.

Så kom den siste «godnattvals». Da hadde vi ofte lyst til å være lengre. Det hendte jo at en fikk en fin dansepartner sent på kvelden.

Noe annet som var i vår ungdom var

Underholdning fra scenen kunne det også være på mange av dansefestene på lokalet. Her er Helge Nilsen og Arne Gunnar Revfem på Fevanglokalet som Ingemar Johansson og Floyd Patterson før kampen.

noe de kalte traktorsko; litt tykke og tunge. Mine var burgunderrøde. Det var «inn» den gangen. Vi må heller ikke glemme «kleivalua» som vi hadde nesten alle. Skoene og luene var veldig i skuddet.

Så hadde vi slagerbøker hvor vi skrev inn alle slagerne vi kunne. Jeg har min godt bevart ennå. Vi klippede ut filmstjer-

FØR OG NÅ

I private fotoalbum finnes mange slike utklipp. Her er det swing-dans på lokalet i 1959. Frøydis Liverød og Arne Gunnar Revfem holder takten.

ner og pyntet rundt dem. Slagerne het: Hele uken alene, Nordlandsnetter, San Antonios ros, Dårende dypbrune øyne, Vaia condios og mange fler. Det pirrer når en begynner å tenke på den fine tiden. Det var troskyldig moro den gang.

En dag i år 2000 slo det en

tanke ned i meg. Skulle jeg prøve å lage en slik fest vi hadde den gangen? Jeg var veldig spent på om jeg greide å få samlet nok mennesker. Men, eldrebølgen slo til. Det ble så populært at 270 gamle festdeltagere meldte seg på. Det var nesten for mange. Jeg hadde så mange gode venner

som tilbød seg å hjelpe, ellers hadde det jo aldri gått. På dansegulvet var det trangt om plassen, men mange satt og mimret om gamle dager. En artig kveld.

Tekst: Solveig Møyland
Foto: Harald Fevang

Ulovlig parkering 1949

Defte bildet tatt 10. januar 1949 fra Prinsensgate viser en snøfri gate dette året. Den gang var denne gaten en hovedferdselsåre fra Haukerød og Krokemoa nedover mot byen. Og her på bildet rett nedenfor det som i dag er Solstads Plass, var det trangt for trafikken, og derfor skiltet med parkering forbudt, noe som bildet tydelig viser. At sjåføren her ikke har brydd seg om skiltet, er vel kanskje heller ikke helt ukjent, men hvis dette blir gjort i dag, kjenner jeg opptil fire betjenter som gladelig ville gitt meg en bot på 500 kroner som den gang i 1949 ville vært det samme som to ukers arbeidslønn. Hva mulkten ble den gang kjenner vel bare de få som ble utsatt for det.

Prinsens gate mistet sin store betydning som trafikkåre og ble sperret da Sandefjordsveien ble anlagt i 1961.

Tekst: Harald Fevang
Foto før: Politiarkivet
Foto nå: Bjørn Marum Olsen

To etterlysninger:

Victoria Hotel Sandefjord

Forleden fikk vi tips fra en som eier en dyp tallerken med dette hotellnavnet påtrykt. Selv hadde vi aldri hørt navnet, men Edvard Trevland forteller at hans fars fetter, Anton Trevland, drev hotellet, og at det lå nær Torvet. Vet du noe mer, vennligst opplyss oss.

Hermetikk takk

Har du en hermetikkboks, eller bare en etikett som har sittet på en boks kjøpt i utlandet for eks. av en hvalfanger eller sjømann, vil vi gjerne låne den. Den skal brukes i en utstilling på Hvalfangstmuseet om førstereisguttene. Hvalfangerne hadde ofte med seg hjem hermetikk, bl.a. frukt fra Sør-Afrika. Den slags var luksus i et Norge med vareknapphet like etter krigen.

Foto: Tore Sandberg, Tekst: Sven Erik Lund

Hvalbåten Star 6

Den tidligere hvalbåtmatrosen Thorfinn Karlsen forteller: Kjell Holm og jeg var matros på Star 6. Kjell satt i tønna og så etter hval, og jeg stod til rors. Et gammelt uvær gjorde sitt til at det var en del slingring. Kvelden og mørket nærmet seg, og vi skulle ligge og drive til neste morgen og håpe på bedre vær.

Jeg så opp mot tønna da Kjell skritta over tønnekan- ten. Men plutselig mister han taket i lederen, faller bakover – og er i fritt fall! I det samme slingrer skuta mot styrbord side, slik at tønne mannen får et lite puff den rette veien. Så et smell i skuteseida og et plask og vi frykter det værste! Skytteren hiver seg nedover lederen til laveste dekk på båten, for om mulig å fange Kjell når han driver forbi, men Kjell greier så vidt å få tak i rekka og komme seg om bord ved egen hjelp.

Han hadde slått seg kraftig i beina og skinka, ellers var han utrolig nok hel og i orden men ble beordret til lege om bord i koka. Skytteren knakk imidlertid to ribben.

Bildet viser Star 6 i den engelske kanal på vei sydover i 1960.
Tekst: Thorfinn Karlsen, Foto: Privat samling

SANDEFJORD
LOKALHISTORISKE SENTER
på Pubbestad gård

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen mrk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en liten beskrivelse. Husk navn og adr. på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til: lokalhistorie@sb.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters info-gruppe:
Sideansvarlig Harald Fevang, bildeansvarlig Bjørn Marum Olsen.
Medarbeidere: Sven Erik Lund, Ragnar Iversen, Bjørn Hoelseth, Dag I. Børresen, Gro Midttun, Svein Olav Løberg, Roger Davidsen.
Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 – sv-er-lu@online.no